

ارائه الگوهای قابلیت‌های گردشگری شهرستان لالی در استان خوزستان^۱

مرضیه پندش: دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

Pandesh.marzieh@gmail.com

دکتر سیروس باور^{۲*}: دانشیار، گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

Cyrus.bavar@gmail.com

دکتر وحدانه فولادی: استادیار، گروه معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

v.fooladi@ymail.com

چکیده

شناسایی قابلیت‌ها و الگوهای گردشگری هر منطقه در راستای توسعه گردشگری آن منطقه حائز اهمیت است. صنعت گردشگری می‌تواند به عنوان راه حلی پایدار در جهت حفظ میراث صنعتی مناطق فرهنگی و محلی در حال نابودی مطرح گردد. در این پژوهش به روش کیفی و با استفاده از روش شناسی توصیفی- تحلیلی به بیان قابلیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری شهرستان صنتی لالی به منظور توسعه صنعت گردشگری پرداخته شده است. روش گردآوری اطلاعات بهصورت مطالعات کتابخانه‌ای، مشاهدات میدانی و اسناد و گزارش‌های موجود در خصوص ویژگی‌های فرهنگی - اقلیمی عشاير بختیاري و تاریخچه صنعت نفت در این منطقه می‌باشد. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که وجود شاخصه‌های اقلیم عشايری چه از جنبه فرهنگی و چه از لحاظ منظر طبیعی منطقه مورد پژوهش را از حیث توسعه گردشگری به سوی الگوهای گردشگری عشايری، فرهنگی و اکوتوریسم هدایت می‌نماید؛ و نیز شاخصه‌های تاریخ صنعتی منطقه و معماری به جامانده از آن، به سوی الگوهای گردشگری صنعتی و شهری رهنمون می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، شهر لالی، صنعت نفت، عشاير بختیاري

^۱ این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد خانم مرضیه پندش با عنوان «طراحی مجموعه رفاهی - گردشگری در راستای بازآفرینی سرزمینی شهر لالی» می‌باشد. که به راهنمایی دکتر سیروس باور استاد راهنما و نویسنده مسئول و با مشاوره دکتر وحدانه فولادی استاد مشاور در گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران انجام شده است.

^۲ نویسنده مسئول

بیان مسئله:

نفت به عنوان مهم‌ترین منبع انرژی در قرن بیستم اهمیت ویژه‌ای یافت، به‌گونه‌ای که آن را قرن نفت نامیدند. کشف نفت در سال ۱۲۸۷ ش در مسجدسلیمان، موجب تأسیس پالایشگاه‌های نفتی و احداث شرکت شهرهایی متفاوت با بافت معمول شهرهای سنتی ایران در منطقه مسجدسلیمان و آبادان کنونی شد. با کشف و استخراج نفت در خوزستان، کمپانی شرکت نفت شروع به ساخت شرکت شهرهایی برای سکونت کارگران و کارکنان کارگاه‌های نفتی در نزدیکی چاهها و تأسیسات نفتی کرد. (معتقدی، شیخ نوری، & اتابکی، پاییز و زمستان ۱۳۹۲) شهر کنونی لالی از نخستین شرکت شهرهای حاصل از اکتشاف نفت می‌باشد. امروزه این شهرستان صنعتی و نفت خیز که با توجه به کاهش منابع نفتی حیات شهری آن کم رونق گردیده است و نیز نظر به این که این منطقه اقامتگاه قشملاقی عشاپر بختیاری می‌باشد که دارای قابلیت‌های وافری در جهت توسعه گردشگری بوده که تاکنون کمتر به آن توجه شده است، نیاز به بررسی جهت معرفی قابلیت‌های و جاذبه‌های گردشگری در این منطقه جهت باز فعال‌سازی آن اهمیت می‌باشد. معرفی و شناخت قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و جاذبه‌های گردشگری شهرستان لالی به منظور جذب گردشگر و توسعه و رونق گردشگری به منظور بهبود شرایط اقتصادی و اجتماعی شهرستان و باز فعال‌سازی رونق شهری در این منطقه صنعتی و بهبود شرایط اجتماعی مردم محلی و حفظ الگوهای زیستی آنان از اهداف و ضروریات تحقیق حاضر به شمار می‌روند.

از آنجاکه گردشگری می‌تواند به حفظ میراث فرهنگی منطقه‌ای و توجیه اقتصادی آن کمک نماید، می‌تواند به عنوان راهکاری مناسب در جهت تحقق این هدف مطرح گردد. امروزه تمام کرده زمین از زرای اقیانوس‌ها گرفته تا جو زمین و نیز همه ویژگی‌های انسانی، فرهنگی، طبیعی و آثار هنری... فضای گردشگری را تشکیل می‌دهد. انسان، فرهنگ و طبیعت را به کالایی بالارزش و قابل معامله تبدیل کرده است. (پاپلی یزدی & سقایی، ۱۳۹۲، ص. ۸) تأثیرات گردشگری در شهرها به انسانی قابل رویت بوده و اثرات گردشگری بر روی محیط فیزیکی شهر، تأثیرات بصری، زیرساخت‌ها، شکل شهری، باز زنده سازی و مرمت شهری قابل تأمل است. (شهریاری، کریم زاده، & شهریاری، بهار ۱۳۹۹) از طرفی امروزه کمیابی منابع فیزیکی و حرکت جهان به سوی راه حل انرژی‌های پایدار، سبب شده در مناطق صنعتی از طریق گسترش دادن انرژی‌های جدید یا هر نوع عملکرد دیگری که جنبه پایداری داشته، هم در جهت حفظ میراث شهرهای صنعتی و هم در راستای توسعه پایدار گام برداشته شود.

نقش گردشگری در بازاری اقتصادی صنعتی قدیمی حائز اهمیت بوده بطوریکه در بسیاری از شهرها که فعالیت‌های اقتصادی سنتی آن‌ها کاهش یافته مسئولان شهر، روی صنعت گردشگری به عنوان یک ابزار جهت ارتقاء تصویر ذهنی شهر، احیای و بازآفرینی کالبدی آن و ایجاد مشاغل جدید سرمایه‌گذاری می‌کنند. (شهریاری، کریم زاده، & شهریاری، بهار ۱۳۹۹) و از این طریق رشد اقتصاد محلی، ایجاد فرصت‌های شغلی و افزایش کارایی در استفاده از منابع، با توسعه گردشگری پایدار افزایش می‌یابد. در حقیقت، گردشگری شامل بخش مهمی از رشد اقتصادی در جهان گردیده که سهم بسزایی در کاهش فقر و ارتقای کیفیت زندگی و روابط مثبت فرهنگی و اجتماعی دارد. (احمدی میرقائد، محمدزاده، سلمان ماهینی، & میرکریمی، پاییز و زمستان ۱۳۹۷)

از سویی دیگر نوع زندگی کوچ‌نشینی که ایلات و عشاپر را به عنوان دیدنی ترین جاذبه‌های گردشگری فرهنگی در عصر حاضر است. عشاپر به شیوه‌های جذاب و باورنکردنی طی قرن‌ها و سال‌های طولانی اقدام به حفظ سنت و آداب و رسوم گذشته خود نموده‌اند و این اصالت به جاذبه‌ای برای صنعت گردشگری تبدیل شده است. (انصاری، حیدری، مجاوریان، & رستگار، تابستان ۱۳۹۸) وجود این خصیصه در میان مردم بومی منطقه مورد پژوهش نیاز به معرفی قابلیت‌های گردشگری آن را در چندان نموده است. با معرفی قابلیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری نیاز به سرمایه‌گذاری در صنعت گردشگری مطرح می‌گردد. سرمایه‌گذاری در گردشگری به نفع جوامع محلی بوده و باعث توسعه امکانات، فعالیت‌ها، محیط‌های فیزیکی و زیرساخت‌ها می‌شود. این تسهیلات و امکانات باعث جذب بازدیدکننده و تولید ثروت و شغل در این مناطق می‌شود. (شهریاری، کریم زاده، & شهریاری، بهار ۱۳۹۹) از این‌رو برنامه‌ریزی در جهت شناخت پتانسیل‌ها و ویژگی‌های شاخص منطقه‌ای جهت توسعه گردشگری ضرورت خود را نمایان می‌سازد.

روش تحقیق:

این پژوهش به روش کیفی با استفاده از شیوه توصیفی-تحلیلی بیان شده است که بیشتر جنبه توصیفی داشته و در آن تلاش گردیده است تا با مروری بر مولفه‌ها و جاذبه‌های گردشگری، ویژگی‌های جاذبه‌های گردشگری مناسب شهر صنعتی لالی را معرفی و جایگاه ویژه قابلیت‌های گردشگری آن را بازگو نماید. ابزار اصلی گردآوری داده‌ها در این پژوهش مطالعات کتابخانه‌ای می‌باشد. به منظور دستیابی به ادبیات موضوع و مبانی نظری در خصوص جاذبه‌های گردشگری از مطالب مندرج در کتب، مقالات و اسناد معتبر استفاده شده است. در زمینه زیست‌بوم عشاپر بختیاری از اطلاعات کتابخانه‌ای و مقالات و گزارش‌ها و اسناد موجود استفاده و ساختار بومی منطقه معرفی شده است. همچنین با استفاده روش مشاهدات میدانی در منطقه پژوهش (مشاهده، تهیه عکس فیلم و اسالید...) به تحلیل تاریخ دوران صنعت نفت پرداخته شده و ویژگی‌های ساختاری و طبیعی منطقه جهت دریافت وضع موجود منطقه و تحلیل ویژگی‌های آن مورد بررسی قرار گرفته است.

بررسی پیشینه تحقیق:

با توجه به اهمیت گردشگری تحقیقات فراوانی در این خصوص صورت گرفته است. با در نظر گرفتن شاخص‌ترین پتانسیل‌های گردشگری شهرستان لالی که الگوهای بومی عشاپر محلی و نیز ویژگی‌های صنعتی منطقه را شامل می‌شود به بررسی پژوهش‌های گردشگری عشاپری و هم‌چنین پژوهش‌های تاریخ صنعت نفت جهت شناخت پیشینه پژوهش می‌پردازیم:

در میان مقالاتی با موضوع گردشگری و صنعت نفت (بحرینی & جهانی مقدم، ۱۳۸۳) در مقاله‌ای با عنوان «استفاده از توان‌های بالقوه مناطق جهت توسعه گردشگری، مورد خاص: پارک - موزه نفت مسجدسلیمان» به بررسی و شناخت منطقه مسجدسلیمان و توان بالقوه آن در جذب گردشگر پرداخته و صنعت نفت را به عنوان جاذب گردشگری در این منطقه موردن توجه قرار داده شده است. (معتقدی، شیخ نوری، & اتابکی، پاییز و زمستان ۱۳۹۲) به پژوهشی جهت یافتن پاسخی برای چگونگی تأمین نیروی انسانی شاغل در شرکت نفت انگلیس و ایران در آبادان و مسجدسلیمان و نیز عوامل گوناگونی که سبب جذب عشاپر به سکونت در شهرهای نفتی و انگیزه‌هایی که موجب مهاجرت مردم از شهرها و روستاهای ایالت دیگر به مناطق نفتی شد می‌پردازد. یافته‌ها حاکی از آن است که عاملی چون بهره‌مندی از امنیت نسبی، امکانات مالی ثابت و خدمات بهداشتی سبب مهاجرت افراد از نقاط مختلف به منطقه نفت خیز خوزستان گردیده است. از سویی دیگر (رستم پور، مسافرزاده، & نظیف، تیر ۱۳۹۳) در پژوهش خود به چگونگی تأثیر معماری و شهرسازی نوگرا بر تحول هویت در شهرهای نفتی خوزستان پاسخ می‌دهند و نتایج

حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که جامعه عشايری و روستایی خوزستان به راحتی جذب تمدن غرب شده و با آن سازگار شده‌اند که منجر به تحول تاریخی هويت سنتی و شکل‌گيری هويتی جدید در شهرهای نفتی شده است.

در مقالاتی به تحقیق در خصوص گردشگری و جاذبه‌ها و قابلیت‌های آن ونیز در طبقه‌بندی دیگر به زندگی عشاير و عوامل مرتبط با توسعه گردشگری در مناطق روستایی و عشايری پرداخته شده است: (دانای نیا & ایل بیگی پور، اسفند ۱۳۹۶) در مقاله‌ای تحت عنوان «ویژگی‌های منظر فرهنگی عشاير بختیاری و تأثیر آن در ساختار معماري کوچ‌نشینی» به بررسی مهم‌ترین ویژگی‌های منظر فرهنگی عشاير بختیاری پرداخته و تأثیر اين ویژگی‌ها را بر ساختار معماري آن‌ها در قالب بحث منظر فرهنگی بررسی می‌کند. يافته‌ها مبين آن است که عامل اقلیم، مرتع، کوچ، قرارگاه‌های عشايری، عيشت، صالح و تكنولوژي ساخت و منابع در دسترس، جايگاه زن، سنت و زبان، تفريح و سرگرمی، مذهب، دين و باورها، رنگ، امنيت و خوشباوندي در ايجاد الگوي منظر فرهنگی عشاير نقش به سزايد دارند. (قبيري، رضائي، & منصورى دانشور، ۱۳۹۳) در پژوهش خود به بررسی راهبردهای توسعه گردشگری عشايری در ايل بختیاري می‌پردازد که نتایج حاصل از آن نشان می‌دهد، تهيه طرح‌های جامع گردشگری عشايری باید با تأكيد بر بازشناسی زمينه طبیعی و ژئومورفوژوییک در منطقه زاگرس باشد. همچنین واگذاري مدريت گردشگری به ايل بختیاري می‌تواند، باعث تقويت بنيان‌های اقتصادي عشاير و افزایش نظارت آن‌ها بر محيطزيست در منطقه شود(ميرواحدی & اسفندياري بيات، زمستان ۱۳۹۵) به پژوهشی در راستاي بررسی پتانسیل‌های کارآفریني گردشگری قومي در ميان عشاير قشقابي پرداخته است تا با شناسايي اين پتانسیل‌ها، زمينه‌اي برای بهره‌گيری از آن‌ها در کارآفریني و درآمدزايی و درنهایت فرصتي برای احیای آداب و رسوم و بهبود وضعیت معیشت مردم عشاير قشقابي از طریق گردشگری قومي فراهم آورد. بر اساس نتایج مصاحبه‌ها صورت گرفته اين پژوهش، گردشگری عشايری موجب استغال زاي، احیای پوشاك، مهارت‌های تولید سنتی و صنایع دستی می‌شود، لیکن نتایج پژوهش نشان داده است که گردشگری عشايری با وجود پتانسیل‌های فراوان برای کارآفریني و استغال زاي، در محدوده موردنپژوهش موفق عمل نکرده و از اين‌رو وجهت بهبود و رونق گردشگری عشايری، پيشنهاد برگزاری جشنواره‌های غذا، صنایع دستی، پشم‌چيني، کنسرت‌های موسيقى با حضور بزرگان موسيقى ايلى و جشنواره رقص محلی، ورزشی، بازى‌های محلی بيان شده و اين جشنواره‌ها را ايند مناسب برای شناساندن گردشگری عشايری و درآمدزايی و ايجاد شغل می‌داند.(رضائي، زمستان ۱۳۹۷)

در مقاله خود به پژوهشی جهت مشخص نمودن مناسب‌ترین فضاها برای ايجاد سایت‌های گردشگری عشاير در استان چهارمحال و بختیاري می‌پردازد. در اين تحقیق لایه‌های تأثیرگذار بر مکان‌يابی سایت‌های گردشگری عشايری مواردی همچون لایه زیست‌بوم‌های عشايری، منابع و جاذبه‌های گردشگری، ايل راه‌های عشايری، كاربرى اراضى، شبکه تلفن، نقاط روستایي، نقاط شهرى، شبکه گاز، راه‌های دسترسى، گسل‌ها، شبکه برق سراسرى، منابع آب و شب را در برمى گيرد. همچنين (قاسم، حاضري، & علينژادسليم، زمستان ۱۳۹۷) در پژوهش خود به مطالعه تأثیر ظرفیت پذیرش اجتماعی گردشگری عشايری در توسعه پایدار گردشگری عشايری (تيره هيبت لو در استان فارس) پرداخته است. (احمدى ميرقائد س.، محمدزاده، سلمان ماهيني، & ميركريمى، پايز و زمستان ۱۳۹۷) به بررسى و ارزیابى جاذبه‌های گردشگری برمبنای ميزان تأثیرپذير و تأثیرگذاري معيارهای محيطزيستي(حوضه آبخيز قره‌سو در استان گلستان) می‌پردازد و بر اساس نتایج حاصل از تحقیق، معيارهای شکل زمين و تراكم پوشش گياهى، از نظر ميزان تأثیرگذاري و معيار دسترسى به تسهيلات، از نظر ميزان تأثیرپذيرى، در مقاييسه با دیگر معيارها در اولويت قرار دارند. (ابراهيمى، بهار ۱۳۹۸) استعدادهای گردشگری استان چهارمحال و بختیاري بررسى کرده و (يخشى نژاد، ۱۳۹۹) به تبيين ظرفیت‌های گردشگری برای توسعه مناطق روستایي استان چهارمحال بختیاري پرداخته است که نتایج پژوهش نشان می‌دهد مهم‌ترین ظرفیت‌ها در گردشگری روستایي، مناطق بکر طبیعی، آبوهای مطبوع و بهويژه جاذبه‌های زندگی بکر عشايری و مهم‌ترین ضعف صنعت گردشگری نبود برنامه‌ريزي، کمبود اماكنات اقامتي و بهداشتى و ضعف فرهنگ گردشگری است. (انصارى، حيدري، مجاوريان، & رستگار، تابستان ۱۳۹۸) در تحقیقی به شناسايي قابلیتها و جاذبه‌های گردشگری نبود و اقدام در جهت معرفى جاذبه‌ها به منظور رونق گردشگری و توسعه شهرستان املش پرداخته است. همچنان در پژوهش دیگر (شهريارى، كريم زاده، & شهريارى، بهار ۱۳۹۹) به شناسايي قابلیتها و جاذبه‌های گردشگری در محدوده‌های بازآفریني شده تاریخي (بررسى محور بازآفریني شده زندige شيراز) پرداخته تا از اين طریق راهنمای مناسبی جهت برنامه‌ريزي‌های بازآفریني شهری با محوریت گردشگری ارائه نماید که طی نتایج گرفته‌شده در گردشگری شهری قابلیتهاي تاریخي و يادمانی در اولويت اول و قابلیتهاي فرهنگی تفريحي و محيطی در اولويت‌های دوم تا چهارم جهت توسعه گردشگری شناخته شده است. در پژوهش‌های انجام‌شده اهمیت بررسی و توجه به قابلیتهاي گردشگری مناطق در توسعه منطقه‌ای به خوبی مشهود است، از اين‌رو در اين پژوهش به منظور معرفی منطقه صنعتی لالي به عنوان منطقه گردشگری به شناخت قابلیتها و پتانسیل‌های گردشگری آن پرداخته می‌شود.

مباني نظری پژوهش:

مؤلفه‌ها و جاذبه‌های گردشگری:

شناخت جاذبه‌ها در هر منطقه یکی از مسائل اساسی در صنعت گردشگری است که باعث می‌شود با در نظر گرفتن جاذبه‌ها و موقعیت آن‌ها نسبت به ايجاد تأسیسات و زیرساخت‌های گردشگری اقدام گردد(شهريارى، كريم زاده، & شهريارى، بهار ۱۳۹۹) با توجه به افزایش روزافزون نيازهای تفرجي، نياز به شناسايي جاذبه‌های گردشگری برای فعالیت‌های تفرجي اينكارپاپذير به نظر مى‌رسد؛ بنابراین تعیین چنین مکان‌هایي مستلزم ارزیابي دقیق منابع مختلفی است که احتمال مى‌رود مانند منبع تفرجي استفاده شود(احمدى ميرقائد، محمدزاده، سلمان ماهيني و ميركريمى، ۱۳۹۷) منابع گردشگری، به طور کلى به تمامى ویژگی‌های منطقه‌ای گويند که بتواند افراد را برای مقاصد مختلف از جمله مقاصد تجارى و بازگانى، مقاصد تفريحي و سرگرمى، مقاصد فرهنگى، يادگيرى و آموزشى، به خود جذب نماید و در راستاي اين جذب، برای حفظ و پايدارى ویژگي های آن منطقه و ايجاد منافع و مصالح برای ساكنان آن منطقه، مفيد واقع شود. منابع گردشگری را که به روش فراغير بر پايه جاذبه های مبتنى بر ویژگي های محيط زیست، منابع مبتنى بر فعالیت های انسانی و منابع که به طور دست ساز و مصنوعی توسيط انسان آفريده شده اند، دسته بندی مى نمایند. (نيتي، ۱۳۹۹). در خصوص انواع جاذبه‌ها گردشگری دسته‌بندی‌های متعددی از سوى صاحب‌نظران و محققین انجام گرفته است که در تعریفي کلي طي جدول شماره ۲ بيان گردیده است.

در تعریفى از جاذبه های گردشگری فرهنگی گفته شده است که جاذبه ها اين نوع گردشگری مجموعه اى از ویژگي های متمایز معنوی و عاطفى جامعه است که هنرها و عمارتی ، ميراث تاریخي و فرهنگی ، ميراث آشپزى ، ادبیات، موسيقى، صنایع خلاق و فرهنگ های زنده ، سبک زندگى ، ارزشها، سیستم ها، اعتقادات و سنت ها را در بر ميگيرد که علاوه بر سایت ها و بناهای تاریخي، شيوه های زندگى، خلاقیت و "فرهنگ روزمره" را نيز شامل می شود. (Greg, ۲۰۱۸)

یکی از جاذبه‌ها و میراث کمتر شناخته شده، میراث صنعتی است؛ چرا که ارزش آن نه بر اساس اهمیت هنری آن، بلکه بر اساس ارزش آن به عنوان شاهد یک روند صنعتی است که جامعه را تغییر داده است. همچنین اهمیت زیبایی شناسانه هنری اینگونه میراث را می‌توان به عنوان شکلی از "زیبایی شناسی صنعتی سازی" و یا "زیبایی شناسی مناظر رو به زوال" تعریف کرد. از آنجا که گردشگری میراث فرهنگی، یعنی گردشگری در مکانهایی که مضمون یا جاذبه اصلی آنها تاریخ است. گردشگری میراث صنعتی را می‌توان زیر مجموعه متمایز و کم تحقیق ترشده، از زمینه وسیع گردشگری میراث قرار داد که گستره آن به توسعه فعالیتهای گردشگری و صنایع در سایتهای ساخته شده توسط بشر، ساختمان‌ها و مناظر طبیعی مربوط می‌شود که از فرآیندهای صنعتی دوره‌های قبل نشات گرفته‌اند، Edwards (۱۹۹۶). از دیگر منابعی که انگیزه و جاذبه مهمنی برای گردشگری بوده و در برنامه‌های توسعه‌ای به عنوان مقاصد بر جسته گردشگری شناخته می‌شوند رویدادهای برنامه‌ریزی شده است که جشن‌های فرهنگی مراسم‌سازی و دولتی، تجارت و بازرگانی، آموزشی و علمی، مسابقه ورزشی، تفریحی، رویدادهای خصوصی را در بر می‌گیرد. Donald، (۲۰۰۸) در یک تعریف کلی می‌توان جاذبه‌ها را به دو گروه کلی تقسیم نمود: ۱. جاذبه‌های طبیعی یعنی جاذبه‌هایی که دست انسان در خلق آنها نقشی نقشی نداشته است مانند: مناظر طبیعی اعم از دریاچی و زمینی، پارک‌های ملی، حیات وحش، کوهستان‌ها، سواحل و جزایر، آبشارها، آب فشن‌ها، گل فشن‌ها، غارها، سازندهای غیر معمولی زمین‌شناسی، تنوع آب و هوایی و ۲. جاذبه‌های انسان ساخت که خود به دو گروه ملموس‌غیر ملموس تقسیم می‌شوند. گروه ملموس مانند پارک‌های موضوعی - شهریاری‌ها، امکانات خرید - مجتمع‌ها و رویدادهای ورزشی - رویدادهای مکانی - رویدادهای تقویمی - یادمان‌های تاریخی و باستانی، نمایشگاه‌ها، مناطق باستان‌شناسی، معماری، یادمان‌ها، مناطق صنعتی، گنجینه‌ها (موزه‌ها). گروه غیر ملموس مانند میراث معنوی - ادبیات - فرهنگ، خرد فرهنگ‌ها، فولکلور و فرهنگ عامه - موسیقی (دیف‌های موسیقی) - رقص - فرهنگ آشپزی آداب معاشرت و الگوهای رفتاری و ... (نصیریان، ۱۳۸۹)

جدول ۱: تعاریف گردشگری - مأخذ نگارندگان

محقق	بیان و تعریف گردشگری
لومسدن	گردشگری به مجموعه فعالیتی اطلاق می‌کند که در جریان مسافت یک گردشگر اتفاق می‌افتد. این فرآیند شامل هر فعالیتی از قبیل برنامه‌ریزی سفر، مسافت به مقصد، بازیست و حتی یادآوری خاطرات آن می‌شود.
سازمان جهانی گردشگری	تعریف جامع تری نیز توسط سازمان جهانی گردشگری ارائه شده است که بر اساس آن گردشگری یک صنعت خدماتی است که شامل تعدادی از ترکیبات مادی و غیر مادی است. عناصر مادی شامل سیستم‌های حمل و نقل هوایی، راه آهن، جاده‌ای، آبی و امروزه فضایی، پذیرایی (مسکن، غذا، تورها) و خدمات مربوط به آن نظیر خدمات بانکی، بیمه و خدمات بهداشتی و ایمنی می‌شود. عناصر غیر مادی شامل استراحت، آرامش، فرهنگ، فرار، ماجراجویی و تجربیات حدید و متفاوت می‌باشد. (سالازه‌ی & امیرزاده، ۱۳۹۴)
مهندی الونی	گردشگری را به سفری موقت و کوتاه اطلاق می‌کند که ضمن آن گردشگر به منطقه‌ای خارج از محل سکونت و کار خود، به منظور سیروپسیاحت سفر کند.
پاپلی یزدی و سقایی	گردشگری در یک کلیت دربرگیرنده جریانی از سرمایه انسان، فرهنگ و کنش متقابل میان آن هاست که در فضاهای جغرافیایی آثار مختلفی بر جای می‌نهد. گردشگری میل به استفاده از فضا در اوقات فراغت بالگیرها و اهداف مختلف و بیانگر ترکیب امور اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است.

جدول ۲ انواع قابلیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری از دیدگاه نظریه‌پردازان (مأخذ: نویسندهان - برگرفته از (شهریاری، کریم زاده، شهریاری، ۱۳۹۹))

محقق	سال	قابلیت‌ها و جاذبه‌ها
حیدری چیانه	۱۳۷۸ ش	جادبه آثار باستانی، بنای‌های تاریخی جاذبه‌های اقلیمی جاذبه‌های تفریحی، موزه‌ها، منابع آب‌معدنی، پلاژهای کنار دریا، زیارتگاه‌ها، بازی‌های سرگرم‌کننده، همایش‌های هنری، مکان‌های ورزشی زمستانی
مولانی هشجین و ابراهیمی	۱۳۹۳ ش	جادبه‌ها و چشم‌اندازهای طبیعی، جاذبه‌های یادمانی و تاریخی، جاذبه‌های مذهبی و مراکز زیارتی، جاذبه‌های فرهنگی و ورزشی، جاذبه‌های اقتصادی و تأسیسات گردشگری
سازمان جهانی گردشگری(نصراللهی و همکاران)	۱۳۹۳ ش	جادبه‌های انسان ساخت، جاذبه‌های طبیعی، جاذبه‌های فرهنگی - تاریخی
(Donald, ۲۰۰۸)	۲۰۰۸	جادبه‌های انسانی نوع رویدادهای برنامه‌ریزی شده: جشن‌های فرهنگی (جشنواره‌ها، کارناوال‌ها، بزرگداشت‌ها، وقایع مذهبی)، مراسم‌سازی و دولتی (مجوزه‌ها، مناسبت‌های سلطنتی، وقایع سیاسی، VIP بایزید)، هنر و سرگرمی (کنسرت، مراسم اداء جوایز)، تجارت و بازرگانی (جلسات، قراردادهای نمایشگاهی مصرف کننده و تجاری، نمایشگاه‌ها، بازارها)، آموزشی و علمی (همایش‌ها، سمینارها، کلینیک‌ها)، مسابقه ورزشی (اماکن حرفه‌ای، بازرس / مشارکت کننده)، تفریحی (ورزش یا بازی برای سرگرمی)، رویدادهای خصوصی (مراسم عروسی، مهمانی، اجتماعی) (منبع: Getz, ۲۰۰۵).
(Manuel Ramón, Vinod, & Julian Alberto, ۲۰۱۸)	۲۰۱۸ م	جادبه‌های توصیفی مقصد که شامل: ۱) مؤلفه‌های اصلی ملموس که عبارتند از: منابع / جاذبه‌ها، زیرساخت‌ها و تجهیزات، منابع انسانی، مصرف کنندگان، مشاغل و جامعه محلی. ۲) مؤلفه‌های ناملموسکه عبارتند از: دانش فنی، مهمان‌نوازی، کیفیت، امنیت، مارک تجاری، اطلاعات، قیمت‌ها و قابلیت دسترسی (WTO، ۲۰۰۷).
(Marcelo, Fernando, & Alejandro, ۲۰۱۸)	۲۰۱۸ م	گردشگری در زمینه جاذبه‌های با تمرکز بر کسب تجربه، ماجراجویی و بازدید از سایت‌های معتبر

دسته‌بندی انواع گردشگری و الگوهای آن:

انواع و گردشگری بر اساس معیارهای مختلف گردشگری قابل تعریف است. تقسیم‌بندی‌های فراوانی از انواع الگوهای گردشگری بر اساس معیارهای مختلف گردشگری و با توجه به انواع جاذبه و تعاریف گردشگری میان محققین این حوزه صورت گرفته است. از آن جمله می‌توان به تقسیم‌بندی الگوهای گردشگری از نظر محدوده جغرافیایی و سیاسی، الگوهای گردشگری از منظر مکان و مقصد، گردشگری از نظر موضوع و نیز انواع گردشگری بر مبنای محیط و منطقه جغرافیایی و دسته‌بندی دیگر آن بر مبنای نوع فعالیت گردشگران در مقصد اشاره کرد. که در یک دسته بندی کی در جدول شماره ۳ بیان گردیده است(جدول ۳) با توجه به ویژگی‌های شاخص شهرستان لالی به تفسیر الگوهای شاخص آن پرداخته می‌شود:

جدول ۳ انواع الگوهای گردشگری - مأخذ نگارندگان

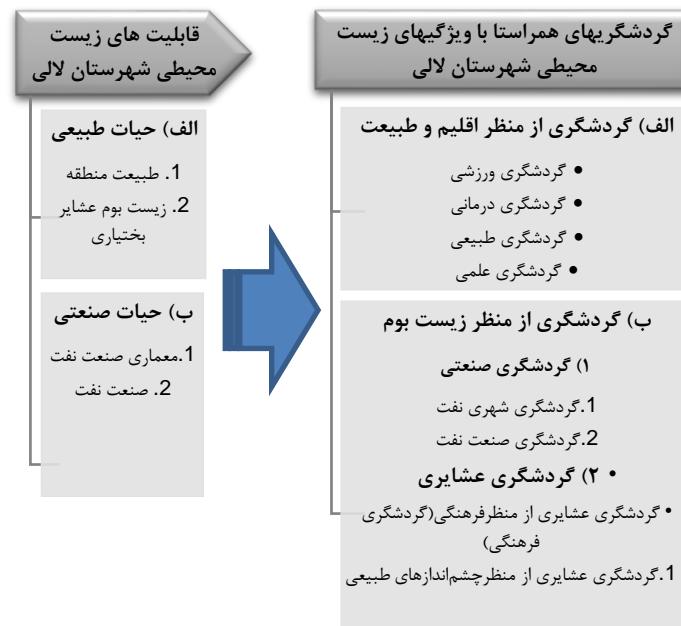
صاحب نظران حوزه گردشگری	مبنای تقسیم‌بندی	نوع فعالیت گردشگران در مقصد
(کاظمی، ۱۳۸۵)	محیط و منطقه جغرافیایی	نوع فعالیت گردشگران در مقصد
(زاده، ۱۳۸۲)	از نظر موضوع	محیط و منطقه جغرافیایی
(پاپلی یزدی و سقایی، ۱۳۹۲)	از نظر انتیزه و هدف	از نظر موضوع
(زیاری، سرخ کمال و زیاری، ۱۳۹۴)	از نظر مکان مقصد و الگوهای فضایی	از نظر انتیزه و هدف
(Donald, ۲۰۰۸)	مبتنی بر رویدادهای برنامه‌ریزی شده	از نظر مکان مقصد و الگوهای فضایی
Juan Ignacio Pulido-Fernandez, Jairo, & Isabel, ۲۰۱۹	مبتنی بر نوع منافع و علاائق	از نظر انتیزه و هدف
(Scott & Guanghui, ۲۰۲۰)	گردشگری مبتنی بر رفاه (برمبنای: الف- توزیع عدالت و حقوق شهرهوندی ب- منافع و سیاست‌های بهداشتی و اجتماعی ج- بر مبنای تمایلات، انتخاب‌ها و محدودیت‌های اقتصادی شخصی گردشگر)	از نظر انتیزه و هدف
(Greg, ۲۰۱۸)	برمبنای جاذبه‌های فرهنگی ملموس و ناملموس	گردشگری مبتنی بر رفاه (برمبنای: الف- توزیع عدالت و حقوق شهرهوندی ب- منافع و سیاست‌های بهداشتی و اجتماعی ج- بر مبنای تمایلات، انتخاب‌ها و محدودیت‌های اقتصادی شخصی گردشگر)
گردشگری اجتماعی	گردشگری اجتماعی	گردشگری اجتماعی
گردشگری فرهنگی	گردشگری فرهنگی	گردشگری فرهنگی

قابلیت‌های گردشگری بر اساس الگوی گردشگری عشايری و رستایی

زندگی کوچنشینی گونه‌ای سازش با محیط است که طی آن انسان سرمی‌هایی را که در خور کشاورزی نیستند برای چرای دام مورد بهره‌برداری قرار می‌دهد. ولی کوچنشینی چیزی فراتر از مسئله روابط انسان و محیط طبیعی بوده و فرهنگ جوامع در شکل‌گیری آن نقش داشته است. به طور کلی می‌توان گردشگری را در مناطق عشايری در دو بعد بهم پیوسته از پهنه فرهنگی و پهنه چشم‌انداز فرهنگی تجزیه و تحلیل کرد (پاپلی یزدی & سقایی، ۱۳۹۲، ص. ۲۱۲). گردشگری عشايری سفری است مسئولانه به حافظ محیط‌زیست بوده و باعث بهبود کیفیت زندگی بهره‌برداران می‌شود و حداقل آسیب را به مراتع و فرهنگ منطقه وارد می‌کند (انصاری، حیدری، مجاوریان، & رستگار، تابستان ۱۳۹۸). این نوع گردشگری به منظور مشاهده سبک زندگی افراد بومی و اقوام انجام می‌شود. هدف گردشگری قومی، شناخت اقوام مختلف و شرکت در تجربه‌های آن هاست. تمایش امراسم سنتی، جشن‌ها و آیین‌ها از جمله جذابیت‌های این نوع گردشگری است و برخی هم برای درک بهتری از موقعیت خود یا دنیای معاصر به این گونه سفرها روی می‌آورند (زیاری، سرخ کمال، & زیاری، ۱۳۹۴، ص. ۸). درواقع میراث فرهنگی عشايری حافظه جمعی یک شیوه زندگی در طول تاریخ است و از این‌رو آثار به جای مانده از گذشته دور در مناطق عشايری و حتی خود زندگی کوچنشینی جزئی از میراث فرهنگی محسوب می‌شود (پاپلی یزدی & سقایی، ۱۳۹۲، ص. ۲۱۲).

این شکل از گردشگری، فعالیت‌های فراغتی انسان را عمدتاً در طبیعت امکان پذیر می‌سازد و مبتنی بر مسافت‌های توأم با خرید محصولات جوامع محلی، برداشت‌های فرهنگی، معنوی، دیدار و مطالعه از جاذبه‌های طبیعی و بهره‌گیری و لذت‌جویی از پدیده‌های متنوع آن است و اثرات مخرب حداقلی بر روی طبیعت وارد ساخته و به صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق تأمين درآمد برای اهالی محلی باعث حفظ میراث طبیعی و زیست‌محیطی آن منطقه می‌گردد (انصاری، حیدری، مجاوریان، & رستگار، تابستان ۱۳۹۸). دیدگاه‌ها و نظریات مختلفی در مورد توسعه توریسم در نواحی رستایی و عشايری و نحوه ارتباط آن با توسعه نواحی رستایی و عشايری وجود دارد برخی توریسم را عنصر اساسی حرکت به سوی احياء و بازسازی مناطق رستایی و عشايری می‌دانند (منشی‌زاده، ۱۳۸۰، ص. ۱۰۹). برخی نیز معتقدند که می‌توان توریسم رستایی و عشايری را به عنوان فلسفه‌ای برای توسعه مناطق رستایی و عشايری به حساب آورد (رکن‌الدین افتخاری، پور طاهری، &

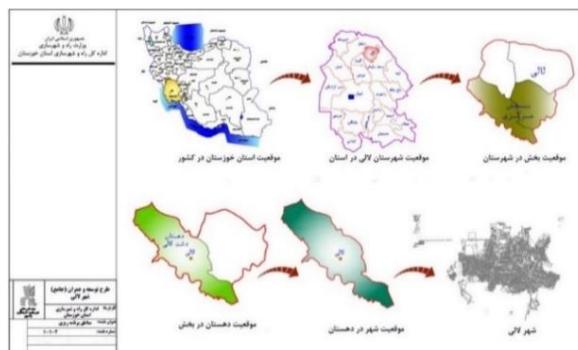
آقامحمدی، زمستان ۱۳۹۰). این گونه‌الگوی گردشگری آمیختگی فروانی با گردشگری فرهنگی که در تعریفی از آن چنین بیان شده است گردشگری فرهنگی نوعی فعالیت گردشگری است که در آن انگیزه اساسی بازید کننده یادگیری، کشف، تجربه و مصرف جاذبه‌های فرهنگی ملموس و ناملموس در یک مقصد گردشگری است (Greg, ۲۰۱۸). از این‌رو گردشگری عشاپری از یکسو باهم آمیختگی با گردشگری فرهنگی و از سوی دیگر با گردشگری مناظر و چشم‌اندازهای طبیعی فرصت مناسبی را در زیست‌بوم عشاپری ایران از جمله در میان عشاپری‌بختیاری بهمنظور توسعه صنعت گردشگری فراهم می‌کند.

نمودار ۱ قابلیت‌ها و انواع گردشگری‌های متناسب با زیست‌بوم شهرستان لالی- مأخذ نگارندگان

با توجه به بررسی‌ها و مطالعات مبتنی بر انواع جاذبه‌های گردشگری می‌توان قابلیت‌های شهرستان لالی از جهت جاذبه‌های زیست‌محیطی را می‌توان به دو دسته تقسیم‌بندی کرد: ۱) جاذبه‌های حیات صنعتی: قابلیت‌های این منطقه از منظر حیات صنعتی و مصنوع، جاذبه‌های صنعتی و تاریخی صنعت نفت از یکسو و نیز جاذبه‌های معماری و هویتی دوره تاریخ صنعتی این شهرستان را در بر می‌گیرد. ۲) جاذبه‌های حیات طبیعی: دسته دوم قابلیت‌های حیات طبیعی منطقه آن است که ویژگی‌های طبیعی منطقه و ساکنین بومی آن که زیست‌بوم عشاپری‌بختیاری است را شامل می‌گردد (تصویر ۲). بر این اساس می‌توان انواع گردشگری‌های متناسب با ویژگی‌های این منطقه را به شرح نمودار (تصویر ۲) بیان نمود. در ادامه پژوهش به شرح و بسط قابلیت‌ها موجود در شهرستان لالی پرداخته می‌شود.

شناخت وضعیت موجود شهرستان لالی: شهرستان لالی بین عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۱۰ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۵۷ دقیقه شمالی و بین ۴۸ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۴۹ درجه و ۲۵ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرار گرفته است. این شهرستان در حال حاضر دارای دو بخش مرکزی و هستی، چهار دهستان سادات، دشت لالی، جاستون شه و هتی و ۲۸۵ روستای مسکونی است (تصویر ۱) (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۷). شهر لالی در فاصله ۵۶ کیلومتری شمال غربی مسجدسلیمان در استان خوزستان قرار دارد. از طرف شمال به بخش سردهشت دزفول، از طرف مشرق به دهستان جاستون شه و دهستان سادات، از طرف جنوب به دهستان جهانگیری و از طرف مغرب به بخش گتوند شوستر محدود می‌شود. لالی با مساحت حدود ۱۴۰۰ کیلومترمربع در ارتفاع ۳۶۵ متری از سطح دریا واقع شده است. (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۷) شهرستان کوهستانی و زیبای لالی با دشت‌های سرسبز جایگاه کوچ زمستانی ایلات و عشاپری‌بختیاری بوده و به جهت رویش گل‌های لاله و شقایق‌های آتشین آن در فصل بهار به دشت لاله‌های سرخ شهرت دارد. این شهرستان طی سال‌های گذشته جزء سه بخش اصلی شهرستان مسجدسلیمان بوده که در سال ۱۳۸۲ به عنوان شهرستانی مستقل شناخته شده است.

تصویر ۱ موقعیت شهرستان لالی- منبع (سامانه اطلاعاتی شهرسازی و معماری وزارت راه و شهرسازی و شهرسازی)

قابلیت‌های گردشگری تاریخی شهر لالی و صنعت نفت:

منطقه لالی به دلیل موقعیت طبیعی و جغرافیایی منحصر به فرد از ۱۷۰۰۰ سال پیش از سکونت‌های گاه اولیه غارنشیینی در ایران بوده است. پروفوسور گریشمن در کتاب تاریخ خود به مواردی اشاره می‌کند که حاکی از تمدن باستانی و قدمت سابق سکونت در منطقه دربرگیرنده شهر لالی است. (گریشمن، ۱۳۷۲، ص. ۱۰) منطقه لالی طی زمان‌های گذشته همواره از نواحی اقامتی ایلات و عشاپری بومی بوده است و آثار سکونت یکجانشینی در محل کنونی شهر لالی به دلیل نداشتن آب آشامیدنی در این منطقه دیده نشده است؛ اما زندگی به سبک مدرن در مرکز شهر لالی کنونی از زمانی آغاز گردید که پای کارکنان شرکت نفت دارسي برای یافتن

چاههای نفت به لالی باز شد. آن‌ها در دونقطه از دشت لالی بنگله‌هایی^۱ را برای اسکان کارکنان خود احداث نمودند و شروع به اکتشاف و حفر حلقه‌های چاه کردند که این سرآغاز زندگی یکجانشینی در دشت لالی شد. (بهرامی آسترکی بختیاری، ۱۳۹۲، ص. ۱۴) تا پیش از فعالیت کمپانی شرکت نفت در میدان نفتون مسجدسلیمان و اطراف آن، کمتر کسی در آن مناطق زندگی می‌کرد، فقط عشاير کوچنشین در مسیر کوچ‌های فعلی مدتی از سال را در آن محدوده اطراف می‌کردند. با کشف و استخراج نفت در خوزستان، شرکت نفت انگلیس و ایران که از ماندگاری در منطقه و ادامه فعالیت پیرامون توسعه صنعت نفت اطمینان حاصل کرده بود، برنامه‌ریزی برای ساخت شرکت شهرهایی برای سکونت کارگران و کارکنان کارگاه‌های نفتی در نزدیکی چاهها و تأسیسات نفتی را آغاز کرد (معتقدی، شیخ نوری، & اتابکی، پاییز و زمستان ۱۳۹۲). به تبع ورود تمدن جدید و نقش آن در زندگی مردم محیط انسانی و طبیعی نیز دستخوش تحول قرار گرفت. بهجای کوچ‌های همراه با مشقت به مناطق بیلاقی و برعکس، طبیعت دلخواه به مدد فناوری در مناطقی سوزان خوزستان ایجاد شد که نتیجه آن تبدیل شهرهای نفتی به مناطقی بسیار سرسیز بود و به دلیل آنکه انتخاب محل این شهرها برخلاف شهرهای سنتی تنها بر پایه مکان‌یابی صنعتی بود همنوایی با طبیعت به تسخیر آن بدل شد (رسمی پور، مسافرزاده، & نظیف، تیر ۱۳۹۳).

رود کارون لالی را به دو ناحیه شرقی و غربی تقسیم می‌کند. منطقه لالی در زمان اکتشاف نفت منطقه‌ای بن‌بست بوده که به‌واسطه‌ی وجود رودخانه‌ی کارون به دو بخش لالی بالا و لالی عنبر^۲ تقسیم می‌گردید. (تصویر ۳) امروز بخش لالی عنبر از بن‌بست خارج شده و به خاطر فعالیت‌هایی که در منطقه‌ی گتوند ایجاد شده، جاده‌ی لالی عنبر به گتوند رسیده، ادامه پیدا می‌کند. بدین ترتیب لالی از بن‌بست خارج شده ولی به‌واسطه‌ی تمام شدن نفت در چاههای آن، فعالیت شرکت نفت در این منطقه به بایان رسیده است (آرشیو شخصی دکتر سیروس باور).

(الف)

(ب)

تصویر ۲ (الف) نقشه هوایی شهر لالی و عنبر و (ب) نقشه هوایی لالی عنبر-مأخذ گوگل ارت

وسیله ارتباط شرق و غرب لالی را در گذشته پلی آهنی که در سال ۱۳۲۸ م.ش. بر روی این رود ساخته شده بود تأمین می‌کرد و بین دشت لالی در ساحل چب و عنبر در ساحل راست رودخانه ارتباط برقرار می‌کرد. متأسفانه این پل پس از آبگیری سد گتوند به زیر آب رفت. این پل تاریخی لالی بر روی رودخانه کارون از جمله پل‌های معروف در منطقه خوزستان بود که ضمن تسهیل ارتباط این منطقه نفتی با محیط پیرامون، کمک فراوانی نیز به عور و مرور فضلی عشاير در این خطه از ایران نمود. قبل از فعالیت‌های اکتشافی و عملیاتی صنعت نفت در ناحیه لالی، بختیاری‌ها و بومیان محل ایجاد عبور از رودخانه کارون از وسیله‌ای بنام «کلک» استفاده می‌کردند. امروزه پل کابلی جدید لالی و سیله ارتباطی بخش‌های مذکور می‌باشد. (مهندسين مشاور ایده تا پدیده مهراز، تابستان ۱۳۸۸، ص. ۲۹).

در گذشته لالی یکی از مهم‌ترین و زیباترین مناطق نفت‌خیز به شمار می‌رفت، نه فقط به خاطر چاههای نفت، بلکه به خاطر طبیعت و تأسیساتی که در آن مکان تأسیس و پیاده شده بود. بیشتر اشخاص ساکن لالی از مهندسان عالی‌رتبه اکتشاف، استخراج و حفاری بودند، لذا بیشتر ساختمان‌های آن از طراحی‌های جالب با فضاهای سبز وسیع در طبیعت کوهستانی سرسیز تشكیل شده بود به‌طوری که در همین منطقه دورافتاده‌ی محاط شده در بین کوهستان‌ها، تمام خدمات رفاهی و تفریحی برای استفاده از وقت آزاد، مهیا گردیده بود (آرشیو شخصی دکتر سیروس باور).

لالی عنبر با پیشینه ساخت شهرک‌های شرکتی صنعتی از دوران اکتشاف نفت در ایران به عنوان قطبی در راستای گردشگری تاریخی-صنعتی موردن توجه قرار گیرد. ساختمان‌های شرکت نفت در این منطقه با بنایهای ساخته شده در سایر مناطق نفت‌خیز متفاوت بوده و بزرگ‌تر، وسیع‌تر، دارای تکنیکی متفاوت و پیش‌رفته‌ای از دیگر مناطق نفت‌خیز است. (تصویر ۴) دیوارهای خارجی بنای‌ها تمام‌آماز سنگ است. سقف به صورت شبدار از دو طرف است که خرپاهای فلزی آن روی ستون‌های فلزی آن تکیه کرده است. ساختمان‌ها در جلو دارای باغ و باغچه و در پشت، فضایی است جهت آشپزخانه، مستخدمین و سایر احتیاجات. ساختمان بخش خدمه عمود است به ساختمان اصلی که به صورت دوطبقه کار می‌کند؛ یعنی هر سوی آن به یکی از واحدها سرویس می‌دهد. بنایهای کارگران دارای سقف کمانی است که در مکانی دورتر استقرار یافته‌اند. امروزه به خاطر واگذار کردن ساختمان‌ها به مردم بومی و عدم مدیریت، سبب تبدیل بنایها به طویله‌هایی جهت نگهداری دام و احشام عشاير محلی تقریباً به مخربه‌هایی تبدیل گشته است. (تصویر ۴) (آرشیو شخصی دکتر سیروس باور). بررسی ساختار معماری این دوره از تاریخ حیات شهری ایران و تأثیر آن بر فرهنگ و هویت شهری و نیز بر تکامل شهرسازی ایران در توسعه گردشگری صنعتی و تاریخی صنعت نفت تأثیرگذار بوده و قابل بررسی و پژوهش می‌باشد.

قابلیت‌های گردشگری بر اساس الگوی گردشگری عشاير در زیست‌بوم بختیاری

گردشگری از جنبه فرهنگی در زیست‌بوم بختیاری:

مناطق عشاير به عنوان میراثی مطرح است که نقش اصالت تاریخ بشري بر تارک آن می‌درخشد. میراث فرهنگی در این میان بیان‌کننده وضعیت تاریخی، تمدن و فرهنگ مناطق عشاير است که در طی سالیان متمادی شکل‌گرفته است. مناطق عشاير به عنوان یک میراث فرهنگی شامل ویژگی‌های خاص و ادب‌ورسم مربوط به کوچنشینی، نوع مسکن، موسیقی، زبان‌های محلی و ارزش‌های اخلاقی معنوی است. (رضوانی، ۱۳۷۶، ص. ۵) دریک دسته‌بندی کلی قابلیت‌های گردشگری در مناطق عشاير را می‌توان به صورت قابلیت‌های ۱. نوع مسکن. ۲. آداب‌ورسم. ۳. پوشاش. ۴. صنایع دستی. ۵. موسیقی. ۶. ادبیات عامیانه. ۷. نوع معیشت ۸. اقلیم. ۹. چشم‌اندازهای طبیعی بیان نمود. در ادامه قابلیت‌های مذکور در میان عشاير بختیاری لالی موردنرسی قرار می‌گیرد:

۱. بنگله: بنگله نوعی مسکن بزرگ ویلایی به سبک خاص انگلیسی هندی بود.

۲. عنبر: در گویش محلی این ناحیه عنبل خوانده می‌شود.

تصویر ۳ جزئیات ساختمان‌سازی شرکت نقط در لای عنبر- مأخذ نگارندگان

مسکن عشاير: همسو با کوچ عشاير که ابتدائي ترين و غني ترين شكل و شيوه زندگي است، مسكن عشاير نيز شكل خاصی به خود گرفته و با نياز و سبك زندگي آنان هماهنگ شده است. (دانايي نيا & ايل بيجي پور، اسفند ۱۳۹۶) عشاير کوچ‌نشين در سه نوع سکونتگاه (چادر، اشکفت یا ساختمان) زندگي می‌کنند. عشاير بهار و تابستان را در سياه‌چادر (بهون) زندگي می‌کنند (وارگه بهار و تابستان) و نيز تعدادي از خانوارها پس از ورود به قشلاق، در کثار زمين‌های ديم درو شده خود چادر می‌زنند (وارگه ۳ پاييزى). خانوارهايي نيز در زمان قشلاق در روتا در ساختمان زندگي می‌کنند. با شروع بارندگي و سرد شدن هوا، خانوارهايي که در چادر زندگي می‌کنند، چادرها را جمع کرده و در اشکفت‌ها (وارگه زمستاني) مستقر می‌شوند. (ورهرام، ۱۳۹۱، ص. ۳۸) قرارگاهها به دليل قرارگيري روی يك تپه کوچک با يك شيب طبيعي اصل منظر فرهنگي آنها را شكل مي‌دهند. متوقف شدن در يك قرارگاه يتيير وجود علوفه و آب در آن مرتع است. تمام وساليي که بهطور روزانه مورداستفاده آنان قرار مي‌گيرند سبك هستند و غالباً قابل از هم جدا کردن و دوباره سوار کردن هستند که اين به دليل هماهنگي با اسا سبك زندگي است. سنگ يكى از مصالح مورداستفاده آنان است که هم در مشخص کردن محدوده چادر و هم در بناهای مکمل از آن استفاده می‌کنند. استفاده از سنگ به دليل در دسترس بودن و استفاده از آن بهصورت جمع‌آوري از طبیعت و سهولت در استفاده بهصورت خشکه‌چین موردتوجه عشاير بوده است. ماده ديگر چوب است که بهصورت خيلي ابتدائي مورداستفاده قرار مي‌گيرد. (دانايي نيا & ايل بيجي پور، اسفند ۱۳۹۶)

(۱) **خانه‌های روتایی:** مصالح خانه‌های روتایی از سنگ است و اغلب بهصورت خشکه‌چین و بدون استفاده از خاک و گچ و آهک روی هم چیده شده است.

سفر اين خانه‌ها از تير چوبی است و روی آن را با خاک و گل پوشانده‌اند. خانه‌ها اغلب سه اتاقه و بدون حیاط هستند (جدول ۳) (ورهرام، ۱۳۹۱، ص. ۴۰).

(۲) **غارهای سکونتی (اشکفت):** در دامنه تپه‌ها و دره‌های منطقه، حفره‌های غارمانند فراوان است و عشاير به آنها «اشکفت» می‌گویند. عمق اين اشکفت‌ها کم است. عشاير با اندکی تعبيرات در آنها زيسنگ‌هاي مناسب برای فصل زمستان درست کرده‌اند. (جدول ۳) (ورهرام، ۱۳۹۱، ص. ۴۴).

(۳) **چادر:** يكى از ويزگى‌های اصلی منظر فرهنگي عشاير سياه‌چادر است که از موی پز سياه یافته می‌شود و با برخورد باران روی آن خاصیت جمع شوندگی دارد. چادر هرساله در همان مكانی که سال‌ها آن را با سنگ مشخص کرده‌اند (جاوارگه) بريپا می‌شود و اين موضوع براي آنها همچون سنت شده است. اندازه سياه‌چادر بستگی به موقعیت اجتماعی و ثروت خانوارها دارد (دانايي نيا & ايل بيجي پور، اسفند ۱۳۹۶). عشاير بهار و تابستان را در سياه‌چادر (بهون) زندگي می‌کنند که محل نصب چادر و متعلقات آن «جاوارگه» نام دارد. هر چادر دو اجاق دارد که يكى در داخل و يكى بپرون از آن درون زمين کنده‌شده است. اجاق بپرون برای گرم کردن شير و موارد ديگر است که در موقع بارندگي از آن استفاده نم شود. متعلقات چادر عبارت‌اند از: ۱. «چل»: سکویي سنگي درون چادر برای چيدن وسایل. ۲. «کله»: فضایي مدور و سنگي و بدون سقف به ارتفاع يك متر و نيم که برای نگهداري بزغالمه و برههای کوچک است و روی آن را بهوسيله نمد و يا پلاستيك می‌پوشانند. (ورهرام، ۱۳۹۱، ص. ۵۷) (جدول ۳)

آداب و رسوم:

آداب کوچ (مال کنون): شروع حرکت مال برای کوچ به بيلاق و روز اول کوچ را مال کنون می‌نامند که گونه‌اي از آداب و رسوم زندگي کوچ‌نشيني می‌باشد و به عنوان يكى از ميراث‌های فرهنگي کشور به ثبت رسيده است. (جدول ۳) (پژوهش‌های واحد پژوهشی اداره میراث فرهنگي و گردشگري استان خوزستان، ۱۳۹۷)

آداب مرگ سوگواری: موضوع سنگ مزار در ايل بختيارى گونه‌اي از آداب و رسوم مردمان بختيارى در زمينه مرگ سوگوارى که می‌توان آن را در حوزه هنرهای ساخته شده از سنگ که از مصالح بوم آورد زيسنگ‌بوم بختيارى است قرار داد.

سنگ مزار به دو قسمت عمده نقش‌دار و ساده تقسيم می‌شود. سنگ‌های مزار نقش‌دار به سه دسته به شرح زير تقسيم می‌شوند: ۱) شير سنگي (برد شير): عبارت است از مجسمه‌ای از شير که آن را از سنگ تراشide بر روی مزار قرار می‌دهند اين نوع سنگ مزار برای مزار مردان دلاور ايل، به کاربرده می‌شود، در طرفين بدن شير نقش‌هایي از اسلحه سرد و گرم از قبيل تفنگ، خنجر، شمشير و کارد شکاري، تسبیح، شانه، آينه، انگشت و مهر پدید می‌آورند. بر گرده‌های مجسمه شير نيز نام و نشان فرد صاحب مزار نقش می‌بندد. ۲) سنگ مزار افقی: اين نوع سنگ مزار با برآمدگي مکعبی شکل که بر روی سنگ مزار مشخصات صاحب مزار را حک می‌کنند.

۳) سنگ مزار عمودی: به شکل پنج ضلعی که يك زاويه آن در بالا قرار مي‌گيرد پايه اين پنج ضلعی مواري با سطح زمين و دو ضلع ديگر عمود بر گور قرار مي‌گيرد اين سنگ بر بالاي مزار مي‌گذارند بر روی آن نقش‌های انسان و وسایل شخصی وي حک می‌شود. بر روی سنگ مزار مردان، نقش اسب‌سوار و اسلحه سرد و گرم و بر روی سنگ مزار زنان، نقش زنی حک شده که در يك دست وي شانه قالی‌بافی و در دست ديگر قيقجي قرار دارد. سنگ مزار ساده: دارای نقش‌ونگار نبوده و با استفاده از سنگ و چيدن آن بر روی مزار ساخته می‌شود. (اشرفی خيرآبادي، ۱۳۸۸، ص. ۱۱۰) (جدول ۱)

پوشش عشاير بختيارى: پوشش مردان بختيارى: پوشش مردان بختيارى: پوشش مردان که شامل کلاه، پيراهن ساده، شلوار گشاد، جوقا، شال، کمر و کفش (گيوه) می‌باشد. نمونه پوشش آن مجسمه برلنزي دوره اشکانی در منطقه بختيارى يافت شده و امروز در موزه ايران باستان است. جنس شلوار از پارچه دبيت سياه‌رنگ است. (اشرفی خيرآبادي، ۱۳۸۸)

(۱) **پوشش زنان بختيارى:** پوشش زنان شامل روسري (ميناء و لچك)، پيراهن، تبيان، (شليقه) و كفش است. زن بختيارى همان لباس دوره ساساني را می‌پوشند که به لباس زن‌های زرتشتیان بی‌شباهت نیست. (اشرفی خيرآبادي، ۱۳۸۸)

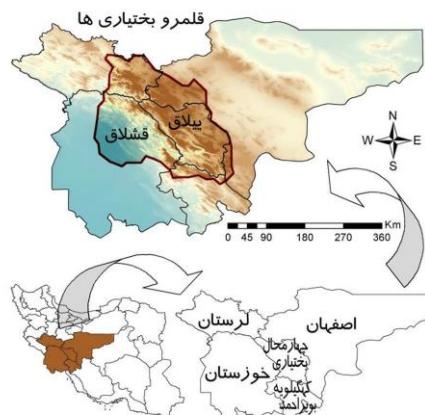
۳. عشاير بختيارى زمين محل نشيمين و متعلقات آن و مراتع اطراف آن را در مسیر کوچ يك و يا چند خانوار در آن اتراف دارند را «وارگه» می‌گويند. (ورهرام، ۱۳۹۱)

موسیقی در عشاير بختياری: شاديانه‌ها و موسیقی‌های عروسی در منطقه بختیاری به دو بخش عمده سازی و آوازی تقسیم می‌شوند: موسیقی‌های سازی: که ملودی‌های آن از قدرت دیرینه‌ای برخوردارند، توسط توشمال‌های ايل نواخته می‌شوند؛ شامل: نعمه‌ها و بازي (ترکه بازي یا چوب بازي، سوار بازي) و موسیقی‌ها (ازجمله: حنا حنا و عروس برون) است. عمده‌ترین ترانه‌ها و موسیقی‌های آوازی، ترانه‌ها و ریز مقامها با درون‌مایه غنائی و مرتبط با فضای نشاط‌آور و مناسب با مراسم جشن و سورور می‌باشند که همان ترانه‌های مراسم عروسی هستند و بيشتر اين ترانه‌ها توسط زنان و دختران ايل و گاهی هم توسط مردان اجرا می‌شوند که برجسته‌ترین آن‌ها به نام‌های دوا لالی‌ها و داینی‌ها می‌باشد. (بزرگ نیا، ۱۳۸۸، ص. ۱۴-۱۸) (جدول ۱)

صنایع دستی و بافته‌های دستی عشاير بختياری: صنایع دستی متنوعی وجود دارد که عشاير از مواد اولیه تهیه شده از طریق دام‌هایشان به مصرف رسیدگی و بافندگی می‌رسانند. (جدول ۱) برخی از آن‌ها عبارت‌اند از: لی، هورزین (خورجین)، قالی، خرسک، سیاه‌چادر، چوقا، موج، وریس، نمکدان (کیسه‌ای جهت نگهداری نمک)، سفره آردی. (منبع: پژوهش‌های واحد پژوهشی اداره میراث فرهنگی لالی)

گردشگری عشايری از منظر حیات و چشم‌اندازهای طبیعی:

قلمره ایل بختیاری در ناحیه‌ای بین خوزستان و اصفهان قرار دارد و سلسله جبال زاگرس در جهت شمال غربی به جنوب شرقی از میان سرزمین بختیاری می‌گذرد. وجود این وضعیت باعث تقسیم این منطقه به دو قسمت متفاوت شده است: ۱. بخش کوهستانی در شرق که بیلاق ایل بختیاری است. ۲. بخش جلگه‌ای در غرب که قشلاق طوایف بختیاری را تشکیل می‌دهد. (قربان پور دستکی، زمستان ۱۳۸۹، ص. ۱۷۴) (تصویر ۵). عشاير بختیاري هرساله بين ارتفاعات سرديسری (بیلاقی) و جلگه‌های گرم‌سیری (قشلاقی) کوچ می‌کنند. زندگی عشاير بختیاري، بر پایه‌ی کوچ بناسده و شغل اصلی آن‌ها دامداری است و مقدار کمی کشاورزی در گرم‌سیر و سرديسری دارند. (ورهارم، ۱۳۹۱، ص. ۲۱). آن‌ها حدود هفت ماه از سال را در گرم‌سیر (شرق استان خوزستان) زندگی می‌کنند. با گرم شدن هوا در اواخر فروردین، چادر و سایل خود را بر روی قطر و الاغ می‌بنند و با دامها و همه‌ی خانواده بهسوی ارتفاعات کوهستانی کوچ می‌کنند (مال کنون). بسته به فاصله‌ی بين قلمره قشلاقی تا بیلاقی، حداقل يك ماه طول می‌کشد تا عشاير به مراتع کوهستانی برسند. پس از سه ماه اتراف در قلمره بیلاقی در ارتفاعات زرد کوه در استان چهارمحال بختیاري، در شهریورماه و با سرد شدن هوا مجدداً به قلمره قشلاقی بازمی‌گردند. (ورهارم، ۱۳۹۱، ص. ۲۱).

تصویر ۴ موقعیت منطقه بختیاري- مأخذ(قنبري، رضائي، & منصورى دانشور، ۱۳۹۳)

جاذبه‌های گردشگری همسو با اقلیم و طبیعت منطقه‌ی لالی:

انواع جاذبه‌های گردشگری که اقلیم و طبیعت منطقه‌ی لالی آن را در بر می‌گیرد شامل جاذبه‌های طبیعی کوهستان‌های بختیاری زاگرس و قلل، حوضه‌های آبگیر سد گتوند و رود کارون و رودهای سور و ...، آثارهای طبیعی و سازه‌های آبی تاریخی، چشمه‌های آب معدنی، وجود غار طبیعی پیله و دیگر ویژگی‌های طبیعت بختیاري می‌باشد (جداوی ۴ و ۵ و ۶). اين جاذبه‌های گردشگری هر يك قابلیت ایجاد زیرشاخه‌هایی از انواع گردشگری‌های ورزشی، درمانی، طبیعت‌گردی، صنعتی و علمی فرهنگی و میراث را مطابق جدول ۴ فراهم می‌آورد.

جدول ۳ قابلیت‌های گردشگری عشاير بختیاري - مأخذ نگارندگان

نمونه تصویری	نوع قابلیت در عشاير بختیاري	نوع جاذبه‌ها	قابلیت فرهنگی
	آداب و آیین کوچ (مال کنون)	آداب و رسوم در جشن‌ها و اعياد عشايري	آداب و رسوم
	مراسم ازدواج و عزاداري آداب سنگ مزار (شیر سنگی)		
	چادر و متعلقات (۱. چل. ۲. کله)	نوع معماری و شكل مساكن کوچ‌نشینان	مسکن

		غارهای سکونتی (اشکفت)		
		خانه‌های روستایی		
		لی، خورجین، قالی، خرسک، سیاه‌چادر، چوقا، موج، وریس، نمکدان، سفره آردی	برخاسته از نیازها و سازگار با محیط جغرافیایی و فناوری سنتی کوچ‌نشینی	صنایع دستی
		ابزارآلات عشایر و دامداری - شیوه تأمین و حمل آب از (سنگ آب) و تهیه و نوع غذا در مسیر کوچ (پشم‌چینی شیردوشی، تهیه آتش، جوشاندن شیر، تهیه نان، تلم زنی (کره‌گیری) و غیره).	زندگی دامداری در کوهستان‌ها و دشت‌ها	نوع معيشت
		کلاه، پیراهن ساده، شلوار گشاد، چوقا و شال، کمر و گیوه (مردان) - روسربی (میناء و لچک)، پیراهن، تنیان (شلیقه) و کفش (زنان)	شكل، دوختو انتخاب رنگ‌های لباس	پوشاس
		شادیانه‌های عروسی سازی و آوازی (ترکه بازی و سوار بازی و...) - موسیقی عزاداری	وجود اصیل ترین آواهای موسیقی در میان کوچ‌نشینان	موسیقی
		اصطلاحات کوچ، شاهنامه‌خوانی و گویش بختیاری	بازگوکننده واقعیات زندگی حوام	ادبیات عامیانه

گردشگری علمی: شهرستان لالی به‌واسطه قرارگیری در قسمت کوهستانی استان خوزستان و تنوع پوشش گیاهی می‌تواند یکی از قطب‌های گردشگری استان محسوب گردد (جدول ۶). **گردشگری صنعتی:** تأسیسات نفتی به‌خودی خود موزه‌ی ارزشمندی از فناوری صنعتی جهان است توریست‌های صنعتی کارشناسان و همچنین علاقه‌مندان به تاریخ صنعت هستند و در مبحث توریسم صنعتی باید روی حضور آن‌ها سرمایه‌گذاری کرد. بعلاوه شهرستان لالی به دلیل برخورداری از پیشینه تاریخ نفت و شهرک‌سازی‌های نفتی دارای جاذبه گردشگری در زمینه نفت و تاریخ آن (تأثیر صنعت در شکل گیری شهرسازی مدرن در ایران) است (جدول ۶). **گردشگری درمانی:** چشم‌های بابا احمد با خواص درمانی در تنگه و کوهی بابا احمد واقع شده که از آثار طبیعی این منطقه هستند. در این تنگه امامزاده تاریخی زیارتی بابا متعلق به عهد صفویه نیز قرار گرفته است. (معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۷) (جدول ۶)

جدول ۶ اماكن تاریخی شهرستان لالی - مأخذ (معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز)

دوره تاریخی	محل استقرار	تأسیسات اداری - سیاسی		نام جاذبه	ردیف
		آبادی	شهرستان		
دوره صفویه	۵ کیلومتری شهر لالی	شاه‌آباد سادات	لالی	امامزاده برکه و قبرستان مجاور	۱
دوره صفویه	در پانزده کیلومتری شمال شهر لالی		لالی	بقعه و قبرستان خضر زنده	۲
دوره قاجاریه	در ۲۳ کیلومتری شهر لالی	شاه‌آباد سادات	لالی	شاه ابوالقاسم (شاه گردن بلند)	۳
قرن ۷ - ۵. ق	در ۲۶ کیلومتری شرق لالی	هار کله	لالی	شهر قدیمی چال شهر گریوه	۴
دوره اتابکان	در ۳۰ کیلومتری شهر لالی، نزدیک تنگ بابا احمد	بنهوار	لالی	عمارت تاریخی بنهوار	۵

پهنه‌های مناسب گردشگری طبیعی و گردشگری روستایی لالی (دهستان‌های هتل و سادات):

(الف) دهستان هتل:

منطقه آرپناه: منطقه گردشگری آرپناه در ۶۰ کیلومتری مسجدسلیمان قرار دارد و دارای دو جاده شنی است. آرپناه بین دو تنگه و چهار کوه قرار گرفته است. این منطقه شامل دو روستایی دائمی به نام‌های چشمه چلوار و آب سوراخ و چند روستای دیگر است که اهالی آن‌ها کوچ‌نشین هستند. (جدول ۵) در منطقه آرپناه لالی چشمه بزرگی از دل کوه سرازیر می‌شود. وجود فراز و نشیب در مسیر این چشمه موجب تشکیل چند آبشار شده است گذشتگان از انرژی این آب‌ها استفاده می‌کرند و در مسیر این آب حدود ۴۰ آسیاب با قدمت‌های مختلف بنابرداشتند. قدیمی‌ترین آسیاب‌ها مربوط به دوره اتابکان لر و جدیدترین آن‌ها مربوط به دوره افشاریه است. (معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۷) (جدول ۵)

روستای آرپناه: این روستا در ۴۵ کیلومتری شمال شرقی لالی و ۱۸ کیلومتری غار تاریخی پبدۀ قرار گرفته و در تمام طول سال از طبیعت بسیار زیبایی برخوردار است. آبشار آرپناه و جنگل‌های بلوط و کوههای سر به فلک کشیده از زیبایی‌های این روستا است. (جدول ۵).

غار تاریخی پبدۀ: در دهانه تنگ انبار سفید (شمال لالی) برای نخستین بار در ایران بقایایی از انسان هزاره چهارم بیش از میلاد، در حفاری‌های غار پبدۀ به دست آمد. قدمت این غار که به عنوان نخستین خاستگاه انسان در ایران شناخته شده است، هزار سال پیش می‌رسد.

آبشار بابا روزبهان: در ۴۰ کیلومتری شمال لالی و در دامنه کوههای زاگرس واقع است. این آبشار در ضلع شمالی امامزاده بابا روزبهان قرار دارد. (جدول ۵) این منطقه در تمام فصل‌های سال پذیرای گردشگران و زائران است و مسیر مناسبی برای کوهپیمایی است. جاده‌ی دسترسی به این منطقه خاکی است و سه تا چهار ساعت پیاده‌روی دارد. (تعاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۷)

(ب) دهستان سادات: روستای بنهوار: این روستا در ۲۸ کیلومتری شرق لالی و از قشلاق‌های عشاير بختیاری است که در دو قرن گذشته به روستا تبدیل شده و شکل استقرار روستا در محیط پیرامون، چشم‌انداز زیبایی پدید آورده است. چند اثر تاریخی نیز در محوطه‌ی تاریخی روستا وجود دارد؛ مانند عمارت تاریخی بنهوار مربوط به دوره‌ی اتابکان اما قدمت محوطه‌ی تاریخی بنهوار به دوره ساسانی بازمی‌گردد. (تعاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۷) (جدول ۶)

(ج) منطقه چم سور و برکه و گسل لالی: از مکان‌های دیدنی با چشم‌اندازهای متنوع و زیبا که در ۵ کیلومتری شرق شهرستان لالی واقع شده که رویش لاله و شقایق‌های وحشی در فصل بهار (جدول ۶)، وفور درختان سایه‌دار همچون سدر، بید، بادام وحشی و قرارگیری چشمه برکه و آبشار گسل لالی از جاذبه‌های طبیعی این منطقه است. (پژوهش‌های واحد پژوهشی اداره میراث فرهنگی و گردشگری استان خوزستان، ۱۳۹۷)

(د) حوضه آبگیر سد: شهرستان لالی در ضلع جنوبی خود در مجاورت کامل حوضه آبگیر سد گتوند قرار دارد که چشم‌اندازهای طبیعی بی‌نظیر و محیط مناسب و این‌جهت تفریحات آبی از ظرفیت‌های موجود این حوضه است. (پژوهش‌های واحد پژوهشی اداره میراث فرهنگی و گردشگری استان خوزستان، ۱۳۹۷) (جدول ۶)

جدول ۵ جاذبه‌های طبیعی گردشگری شهرستان لالی – مأخذ نویسنده‌گان با بهره‌گیری از (تعاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز)

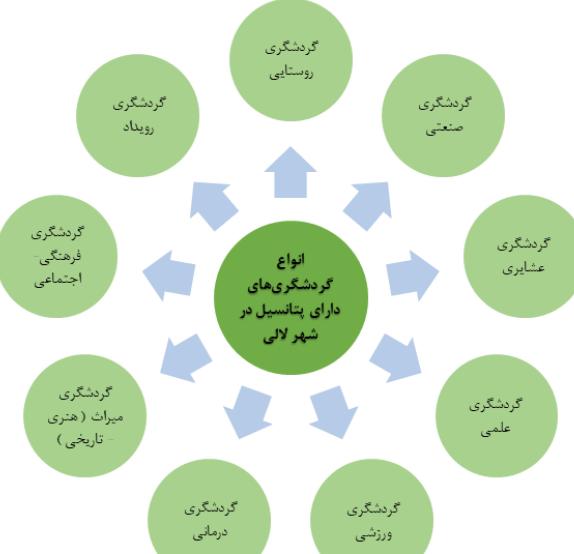
جاذبه‌های موجود	تصاویر	فاصله تا شهر لالی	راه دسترسی	نوع گردشگری مناسب
منطقه‌ی آرپناه		۶۰ کیلومتری لالی	دارای دو جاده‌ی شنی	گردشگری فرهنگی و گردشگری طبیعت، گردشگری عشايری، گردشگری روستایی
روستای آرپناه		۴۵ کیلومتری شمال شرق لالی	۲۰ کیلومتر آسفالت و ۲۵ کیلومتر خاکی	
غار طبیعی پبدۀ		در ۲۵ کیلومتری شمال شهرستان لالی		گردشگری فرهنگی و هنری (گردشگری میراث)، گردشگری در طبیعت
آبشار آرپناه		۴۵ کیلومتری شمال شرق لالی	۲۰ کیلومتر آسفالت و ۲۵ کیلومتر خاکی	گردشگری در طبیعت
آبشار و امامزاده بابا روزبهان		۴ کیلومتری شمال لالی	دارای جاده‌ی خاکی و ۳ تا ۴ ساعت پیاده‌روی	
آبشار گسل لالی		شرق شهر لالی	آسفالت	
دشت ده		۱۲ کیلومتری لالی	آسفالت	
چشمۀ و امامزاده بابا احمد		لالی - بخش مرکزی شرق شهرستان لالی	آسفالت	گردشگری در طبیعت، گردشگری درمانی
کوه‌های بابا احمد، روزبهان، تراس		۳۰ کیلومتر لالی به روزبهان	- ۲۰ کیلومتر آسفالت - ۱۰ کیلومتر خاکی	گردشگری در طبیعت، گردشگری ورزشی
کوه آسماری		۲۰ کیلومتری لالی		
حوضه آبگیر سد گتوند		ضلع جنوبی شهر لالی		
روستای سادات		۲۰ کیلومتری لالی	آسفالت	گردشگری روستایی
روستای بنهوار		۲۸ کیلومتری لالی	آسفالت	گردشگری فرهنگی، گردشگری روستایی، گردشگری تاریخی
شهر قدیمی چال گریوه		۲۶ کیلومتری شرق لالی	آسفالت	

جدول ۶ انواع گردشگری‌ها متناسب با اقلیم و شرایط طبیعی شهر لالی - مأخذ نگارندگان

انواع گردشگری	جاذبه‌های گردشگری	قابلیت‌های موردنی
گردشگری علمی	پوشش‌های گیاهی متنوع و زیبا ناحیه کوهستانی شمالی خوزستان (دامنهای راگرس) و تأسیسات نفتی	۱: قسمت اعظم پوشش گیاهی شامل نباتات علوفه‌ای از نوع گرامینه، لگومینوزکا، جاشیر، چویر با ویژگی ارزش غذایی. ۲. زالزال، درجن و بنه بر فراز ارتفاعات، چنار و زبان‌گشک و ارغوان و نظایر آن در داخل دره‌ها و کنارهای رودخانه‌ها. ۳. درصد جنگلهای درختان بلوط ۹۵ درصد) و نیز شامل درختانی چون بادام‌کوهی، پنبه، انجیر و خشی، کبکم، کلخنگ و کنار (نیمه آنبوه)
گردشگری صنعتی	تأسیسات نفتی موزه‌ی از فناوری صنعتی جهان	به دلیل برخورداری از پیشینه تاریخ نفت و شهرک‌سازی‌های نفتی دارای جاذبه گردشگری در زمینه نفت و تاریخ آن (تأثیر صنعت در شکل گیری شهرسازی مدرن در ایران) است.
گردشگری ورزشی رشته‌های ورزشی پرچاده مطابق با اقلیم و طبیعت	ورزش کایاک ورزش قایقرانی	این ورزش در حدفاصل کیلومتر ۳۰ رودخانه کارون می‌تواند در فصول مختلف سال فعل باشد. به جهت هم‌حوالی با حوضه آبگیر سد گتوند و رود کارون دارای قابلیت در ارتقا ورزش قایقرانی نواحی کوهستانی بخش جنوبی سلسله جبال زاگرس و ارتفاعات لالی؛ با قلل کی نو، متار، تازار و آسماری در شهرستان مسجدسلیمان و کوه‌های تنگ بابا احمد، بابا روزبهان و تراس در شهرستان لالی اکثر فصول پوشیده از بر فر
گردشگری درمانی آب‌معدنی و ...	جاذبه‌های درمانی (جهشمه‌های آب‌معدنی و ...)	چشمۀ امامزاده بابا احمد با آبدیه متوسط. ۵/۰ لیتر بر ثانیه در محل تنگ امامزاده بابا احمد لالی واقع در شرق شهرستان لالی

نتیجه‌گیری

باتوجه به تحقیقات صورت گرفته و اطلاعات ارائه شده از جاذبه‌های گردشگری شهرستان لالی، می‌توان نتیجه گرفت که این منطقه دارای قابلیت‌های ویژه در جهت انواع گونه‌های گردشگری به شرح زیر (تصویر ۱) می‌باشد. ویژگی‌های خاص تاریخ صنعت (گردشگری صنعتی)، تاریخ باستان و غارهای تاریخی در منطقه (گردشگری تاریخی)، مناظر طبیعی، آشاره‌ها و تنواع پوشش‌های گیاهی (گردشگری اکوتوریسم و گردشگری علمی) و وجود کوهستان‌ها قلل مناسب کوهنوردی در مجاورت منطقه و قرارگیری در حاشیه سد گتوند و رود کارون امکان توسعه گردشگری ورزشی و مهم‌تر و شاخص‌تر از همه، زیستگاه بومی و قومی عشایر بختیاری بودن منطقه و قرارگیری آن در مسیر ایل راه‌های کوچ‌نشینان قابلیت‌های گردشگری عشايری و گردشگری فرهنگی منطقه را در این پروژه تأمین می‌نماید. تبلیغات و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و کار فرهنگی برای آماده‌سازی عشاير در پذیرش گردشگر می‌تواند منطقه عشايری بختیاری را تبدیل به یک فضای گردشگری پسامدرن در سطح بین‌المللی نماید.

نمودار ۲ انواع الگوهای گردشگری‌های دارای پتانسیل در شهرستان لالی - مأخذ نویسنده‌گان

مراجع

- احمدی میرقائد، ف.، محمدزاده، م.، سلمان ماهینی، ع.، & میرکریمی، س. (پاییز و زمستان ۱۳۹۷). ارزیابی جاذبه‌های گردشگری حوضه آبخیز قره‌سو بر اساس میزان تأثیرپذیری و تأثیرگذاری شاخص‌های محیط‌زیستی. آمایش سرزمین، سال دهم شماره ۲، ۳۱۳-۲۹۵.
- اشرفی خیرآبادی، ح. (۱۳۸۸). ایل بختیاری. کتاب‌های تاریخ و جغرافیا، شماره ۱۴۲.
- الوانی، س.، & ایزدی، د. (۱۳۸۵). فرایند مدیریت گردشگری. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- انصاری، و.، حیدری، ق.، مجاوریان، س.، & رستگار، ش. (تابستان ۱۳۹۸). اثر توسعه گردشگری عشايری بر شاخص‌های معیشت پایدار مرتعداران (مطالعه موردی: مناطق عشايری لار، البرز مرکزی). مرتع، سال سیزدهم، شماره دوم، ۳۰۵-۲۹۴.
- بحريني، س.، & جهاني مقدم، ح. (پاییز ۱۳۸۳). استفاده از توان‌های بالقوه مناطق جهت گردشگری مورد خاص: پارک-موزه‌ی نفت مسجدسلیمان. نشریه محیط‌شناسی، دوره ۳۰، شماره ۳۵، صفحه‌ی ۳۳ تا صفحه‌ی ۵۰.
- بخشی نژاد، م. (۱۳۹۹). تبیین ظرفیت‌های گردشگری برای توسعه مناطق روستایی استان چهارمحال و بختیاری. برنامه‌ریزی فضایی (جغرافیا)، دوره ۱۰، شماره ۴ - شماره پیاپی ۳۹، ۳۲-۱.

۷. بزرگ نیا، پ. (۱۳۸۸). نگاهی به ترانه‌های محلی ایل بختیاری. *نجوای فرهنگ* شماره ۱۲.
۸. بهرامی آسترکی بختیاری، ع. (۱۳۹۲). بنه وار من ایل من. قم: دارالنشر اسلام.
۹. پاپلی بزدی، م. & سقایی، م. (۱۳۹۲). گردشگری (ماهیت و مفاهیم). انتشارات سمت.
۱۰. پژوهش‌های واحد پژوهشی اداره میراث فرهنگی و گردشگری استان خوزستان. (۱۳۹۷). شهرستان لالی. اهواز، استان خوزستان، ایران.
۱۱. دانایی نیا، ا. & ایل بیگی پور، ف. (اسفند ۱۳۹۶). ویژگی‌های منظر فرهنگی عشاير بختیاری و تأثیر آن. *باغ نظر، سال چهاردهم/ شماره ۵۷*.
۱۲. رستم پور، ک.، مسافرزاده، غ. & نظيف، ح. (تیر ۱۳۹۳). مقاله علمی-پژوهشی، تحول هویت اجتماعی، پیامد معماری و شهرسازی نوگرا در شهرهای نفتی خوزستان. *نشریه باغ نظر، دوره ۱۱، شماره ۲۹، صفحه ۱۱-۲۲*.
۱۳. رضایی، پ. (زمستان ۱۳۹۷). مکان‌یابی سایت‌های گردشگری عشاير با استفاده از GIS و TOPSIS مطالعه موردی: استان چهارمحال و بختیاری. *مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی*, دوره ۱۳، شماره ۴ (پیاپی ۴۵)، ۹۵۱-۹۶۹.
۱۴. رکن‌الدین افتخاری، ع.، پورطاهری، م. & آقامحمدی، م. (زمستان ۱۳۹۰). نقش مناطق نمونه گردشگری در توسعه مناطق عشاير (مطالعه موردی: منطقه نمونه گردشگری الوند شهرستان همدان). *گردشگری و توسعه، دوره ۱، شماره ۱، ۵۹-۷۵*.
۱۵. زیاری، ک.، سرخ کمال، ک. & زیاری، ر. (۱۳۹۴). تکنیک‌های برنامه‌ریزی گردشگری (نسخه چاپ دوم). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۱۶. سالارزهی، ح. & امیرزاده، آ. (۱۳۹۴). شناسایی و اولویت‌بندی راهبردهای توسعه گردشگری در منطقه آزاد تجارتی صنعتی چابهار با رویکرد ترکیبی SWOT-AHP.
۱۷. سیدحامد، ا.م. (پاییز و زمستان ۱۳۹۷). ارزیابی جاذبه‌های گردشگری حوضه آبخیز قره‌سو بر اساس میزان تأثیرپذیری و تأثیرگذاری شاخص‌های محیط‌زیستی. *آمایش سرزمین، سال دهم شماره ۲، ۲۹۵-۳۱۳*.
۱۸. شهریاری، س.، کریم زاده، ع. & شهریاری، ش. (بهار ۱۳۹۹). اولویت‌بندی قابلیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری در محدوده‌های بازآفرینی شده تاریخی (مطالعه موردی: محدوده تاریخی زندیه شیاراز). *هویت شهر، دوره ۱۴، شماره ۴۱، ۶۱-۷۴*.
۱۹. قربان پور دستکی، خ. (زمستان ۱۳۸۹). بختیاری‌ها گذشته و حال. *فصلنامه مطالعات ملی سال چهارم، شماره ۴*.
۲۰. قنبری، س.، رضایی، س. & منصوری دانشور، م. (بهار ۱۳۹۳). بررسی عوامل مؤثر بر توسعه گردشگری عشاير با استفاده از تکنیک SWOT مطالعه موردی: ایل بختیاری. *جغرافیایی فضای گردشگری، دوره ۳، شماره ۱۰۵-۱۱۹*.
۲۱. گریشمن، ر. (۱۳۷۲). ایران از آغاز تا اسلام. م. معین شرکت انتشارات علمی فرهنگی.
۲۲. لومسدن، ل. (۱۳۷۹). بازاریابی گردشگری. (ا. گوهریان، مترجم) تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۲۳. مرکز آمار ایران. (۱۳۹۷). بازیابی از داده‌ها- اطلاعات- آماری <https://www.amar.org.ir>.
۲۴. معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز. (۱۳۸۷). طرح جامع گردشگری استان خوزستان بخش اول - جلد دوم شناخت و بررسی وضع موجود. سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان خوزستان.
۲۵. معتمدی، ر.، شیخ نوری، م. & اتابکی، ت. (پاییز و زمستان ۱۳۹۲). صنعت نفت و تحول جمعیتی و شغلی در مناطق نفت‌خیز جنوب ایران. *تحقیقات تاریخ اجتماعی، سال سوم، شماره ۲* (پیاپی ۶).
۲۶. مولائی هشجین، ن. & ابراهیمی، ح. (زمستان ۱۳۹۳). شناسایی قابلیت‌ها و جاذبه‌های گردشگری و تأثیر آن بر جذب گردشگر در شهرستان املش. *برنامه‌ریزی منطقه‌ای، دوره ۴، شماره ۱۶، ۹۵-۱۰۸*.
۲۷. مهندسین مشاور ایده تا پدیده مهراز. (تابستان ۱۳۸۸). مطالعه طرح مرمت اضطراری روستای بنه وار. سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان خوزستان.
۲۸. میروحادی، س. & اسفندیاری بیات، ا. (زمستان ۱۳۹۵). بررسی پتانسیل کارآفرینی گردشگری فرهنگی در جامعه عشاير قشقایی ایران. *گردشگری و توسعه، دوره ۵، شماره ۳* (پیاپی ۹)، ۶۲-۷۸.
۲۹. نصیریان، ج. (۱۳۸۹، مهر). نگاهی به انواع گردشگری از توریسم تا گردشگری. آریانا گردشگر، شماره ۳۰.
۳۰. نیتی، م. (۱۳۹۹، بهار). تحلیل و بررسی نقش منابع گردشگری در توسعه پایدار گردشگری شهر حیدرآباد هند. *نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی سال دوازدهم شماره ۲* (پیاپی ۴۶).
۳۱. ورهرام، ف. (۱۳۹۱). ایراه تازی: یادداشت‌های دو سال کوچ همراه چند خانوار از ایل بختیاری. تهران: انتشارات فرهنگسرای میرشدشتی.
۳۲. Donald, G. (۲۰۰۸). Event tourism: Definition, evolution, and research. *Tourism Management* 29, ۴۰۳-۴۲۸.
۳۳. Greg, R. (۲۰۱۸). Cultural tourism: A review of recent research and trends. *Journal of Hospitality and Tourism Management* ۳۶, ۱۲-۲۱.
۳۴. Juan Ignacio Pulido-Fernandez, Jairo, C.-M., & Isabel, C.-H. (۲۰۱۹). Introducing olive-oil tourism as a special interest tourism. *Helyion* 5, e۰۲۹۷۵.
۳۵. Edwards, J. (۱۹۹۶). Mines and quarries: Industrial heritage tourism. *Annals of Tourism Research Volume ۲۳, Issue ۲*, ۳۴۱-۳۶۳.
۳۶. Marcelo, C., Fernando, C.-T., & Alejandro, B. (۲۰۱۸). Tourism impact assessment: A tool to evaluate the environmental impacts of touristic activities in Natural Protected Areas. *Tourism Management Perspectives* ۲۸, ۲۲۰-۲۲۷.
۳۷. Scott, M., & Guanghui, Q. (۲۰۲۰). A review of research into social tourism: Launching the Annals of Tourism Research Curated Collection on Social Tourism. *Annals of Tourism Research* ۸۵, ۱۰۳۱۰۳.